

A favágótelep gyárákhoz hasonló ipartelepnek nem minősíthető, tehát a házadó alól nem mentes. (Közigazgatási bíróság 13649/1929. P. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy favágótelepére nézve az állandó házadómentességet nem állapították meg. Ezt a kifogást a bíróság alaptalannak találta. A panaszos által hivatkozott 1922: XXII. t.-c. 2. §. 6. pontja szerint a gyárák és a gyárákkal hasonló ipartelepek területén az üzem céljaira szolgáló épületek és épületrészek nem esnek házadó alá. Az állandó házadómentesség megállapítása szempontjából tehát nem elegendő, hogy az üzemi célra szolgáló épület ipartelep területén az iparüzem céljait szolgálja, hanem szükséges még az is, hogy az ipartelep gyári jelleggel bírjon vagyis gépek segítségével és nagyobb számú munkással iparcikket ilyen gyárákhoz hasonló ipartelepnek nem minősíthető, mert — habár villamos erőre működik — nem dolgozik nagyobb számú munkással és nem termel iparcikkeket, hanem a fakereskedésnek a kiegészítő része. A telep rendeltetése a termelőktől hasábokban érkező fa elraktározása, felapritása és a fogyasztókhöz juttatása, a telepen tehát gyáripari tevékenység nem folyik és ezért az azon lévő épületeket állandó adómentesség nem illeti meg.

A saját földbirtokon üzött közönséges kertészethől eredő jövedelem nem esik általános kereseti adó alá. (Közigazgatási bíróság 17.001/1924. P. sz.) A nem vitás tényállás szerint az adózó a saját földjén folytat konyha- és virágkertetet és ennek a termékeit nyers állapotban ipari feldolgozás nélkül viszontelárusítóknak és fogyasztóknak adja el a helyszínen vagy a piacon, üzlethelyisége azonban nincsen.

Az alsófoku hatóságok az adózónak ebből a keresetéből eredő jövedelmét vonták általános kereseti adó alá és az adózó a felszólamlási bizottság határozatát, amely az adóztatás jogosságának a kérdésével külön nem is foglalkozott, panasszal támadja meg az 1922: XXIII. t.-c. 2. §-a I. pontja, a 180.000/1933. P. M. sz. rendelet 15. §-a és az 1884: XVII. t.-c. 183. §-a alapján.

A panasz alapos. Az 1922: XXIII. t.-c. 2. §-a 1. pontjának és az idézett végrehajtási rendelet 15. §-a 1–3. bekezdéseinek a rendelkezései ugyanis nem hagynak fent kétséget az iránt, hogy a kertészethől, mint az őstermelés vagy földművelés egyik ágából eredő jövedelem nem esik általános kereseti adó alá akkor, ha a kertészetet a föld tulajdonosa, illetőleg a haszonélvezetere jogosított folytatja és kizárólag a saját terményeit nyers állapotban, ipari feldolgozás nélkül hozza forgalomba.

Az idézett végrehajtási rendelet 3. §-ának a 3. bekezdése szerint a földbirtokos a haszonhajtó foglalkozásként folytatott mű- vagy kereskedelmi kertészet útján elért jövedelme után általános kereseti adó alá tartozik. Ebből a rendelkezésből, amely a törvény idézett rendelkezésével összhangban áll, az tűnik ki, hogy a törvény az őstermelés körén belül maradó kertészet mentesített jövedelmével szemben, adó alá kívánja vonni az őstermelés körén már lényeges részében kívül eső azt a kertészeti jövedelmet, amely a saját földön foglalkozásként üzött mű- vagy